

--

**Evropská Unie
bude demokratizována.
Anebo se rozpadne!**

▶▶ DiEM25

Democracy in Europe
Movement 2025

MANIFEST ZA DEMOKRATIZACI EVROPY

Přese všechny starosti o globální konkurenceschopnost, migraci a terorismus, existuje jen jedna vyhlídka, která opravdu evropské mocnosti děsí: Demokracie!

Hovoří jménem demokracie, ale jen proto, aby ji v praxi popírali, vymítali a potlačovali. Snaží se demokracii kooptovat, obcházet, korumpovat, mystifikovat, uzurpovat si a manipulovat, aby zkontrolovali její energii a zadusili její možnosti.

Vláda evropských národů, vláda prostřednictvím **dému**, je totiž jejich noční můrou.

Evropská unie mohla být příslovečným majákem, jenž mohl světu ukázat, jak lze mír a solidaritu vyrvat z čelistí staletého konfliktu a slepého fanatismu. Evropské národy, které se začaly sjednocovat navzdory našim mnoha jazykům a kulturám, jsou dnes bohužel rozdělovány společnou byrokracií a společnou měnou.

Dnes se Evropané cítí evropskými institucemi silně zklamáni všude. Od Helsinek po Lisabon, od Dublinu po Krétu, od Lipska po Aberdeen. Rychle se blíží čas, kdy budeme stát před tvrdou volbou. Před volbou mezi autentickou demokracií a zákeřnou dezintegrací.

V srdci naší dezintegrující se Evropské unie nalezneme zlý podvod. Vysoce politický, hierarchický a neprůhledný rozhodovací proces je nám předkládán jako proces „apolitický“, „technický“, „procedurální“ a „neutrální“. Jeho účelem je zabránit Evropanům v tom, aby vykonávali demokratickou kontrolu nad svými penězi, společenstvími, pracovními podmínkami a životním prostředím.

Cenou za tento podvod není pouze konec demokracie, ale rovněž konec snu o sdílené prosperitě:

- Ekonomiky eurozóny jsou zatahovány do propasti konkurenčních „úsporných opatření“, což vede ve slabších zemích k vleklé recesi a v jádrových zemích k nízkým investicím.
- Členské státy EU stojící mimo eurozónu se odcizují a hledají partnery a inspiraci na hodně pochybných místech.
- Po celé Evropě se vytrácí naděje, roste neslýchaná nerovnost a bují mizantropie.

Čím více dusí demokracii, tím více klesá legitimita jejich politické autority, tím silnější jsou síly hospodářské recese a tím větší je jejich potřeba dalšího autoritářství. Nepřátelé demokracie tak nabývají na čerstvé síle, zatímco ztrácejí legitimitu a umožňují naději a prosperitu jen velmi omezenému počtu lidí (kteří si jich mohou užívat pouze za branami a ploty, jež potřebují k ochraně před zbytkem společnosti).

Krise Evropy prostřednictvím tohoto neviditelného procesu způsobuje, že dochází k posilování starého šovinismu a xenofobie, národy se uzavírají do sebe a obracejí se proti sobě navzájem. Úzkost se stává soukromou záležitostí, roste strach z „jiného“, ambice se stávají věcí národa a politika se znovu nacionalizuje – to vše hrozí toxickou dezintegrací společných zájmů, která může být Evropě jenom ke škodě.

Žalostné reakce Evropy na její bankovní a dluhovou krizi, na uprchlickou krizi, na potřebu soudržné zahraniční, migrační a antiteroristické politiky jsou příklady toho, co se děje, když se vytrácí smysl pro solidaritu.

Převážně jsou nám nabízeny dvě strašlivé volby:

- Stáhnout se do kukly našeho národního státu,
- anebo se podvolit bruselské bezdemokratické zóně.

Musí existovat jiná cesta. A opravdu existuje!

Je to právě ta cesta, které se oficiální „Evropa“ vzpírá vši silou své autoritářské mentality:

Vzednutí demokracie!

Pro dnešní Evropu dokonale platí výrok Edmunda Burka: „Má-li zlo triumfovat, potřebuje jediné – aby slušní lidé nedělali nic.“ Angažovaní demokraté si musejí předsevzít, že budou jednat celoevropsky. Za účelem vyvolání právě takového vzednutí se 9. února setkáváme v Berlíně, kde založíme hnutí **DiEM25**. Pocházíme ze všech částí Evropy a jsme **sjednoceni odlišnými kulturami, jazyky, způsoby řeči, stranickými příslušnostmi, ideologiemi, barvami kůže, genderovými identitami, vyznáními i pojetími dobré společnosti**. Scházíme se jako angažovaní Evropané odhodlaní zabránit bezradnému unijnímu establishmentu (jenž hluboce pohrdá demokracií) v tom, aby zcela zahradil cestu k autenticky demokratické Evropské unii.

Hybnou silou našeho hnutí **DiEM25** je jedna prostá radikální myšlenka:

Demokratizujme Evropu!

EU bude buď demokratizována, anebo se rozpadne!

Naší nejbližší prioritou je A) plná transparence rozhodovacího procesu (např. přímé internetové přenosy z jednání Evropské rady, ECOFINU a Euroskupiny, úplné zveřejnění dokumentů z jednání týkajících se obchodu, publikace zápisů z jednání ECB atd.) a B) bezodkladný posun uvnitř stávajících unijních institucí, který by dal prostor inovativním politickým opatřením, jež by skutečně řešila krize **dluhu, bankovníctví, nedostatečných investic, narůstající chudoby a migrace**.

Naším střednědobým cílem (jakmile dojde ke stabilizaci různých evropských krizí) je svolat ústavodárné shromáždění, kde budou Evropané rokovat o tom, jak do roku **2025** vytvořit plnohodnotnou evropskou demokracii se svrchovaným parlamentem, který by respektoval národní sebeurčení a sdílení moci s národními parlamenty, regionálními shromážděními a městskými zastupitelstvy.

Vyzýváme své evropské spoluobčany, aby spolu s námi vytvořili **DiEM25** a aby spolu s námi bojovali za demokratizaci Evropy. Musíme skoncovat s omezováním všech politických vztahů na vztahy mocenské, jež se vydávají za pouhá technická rozhodnutí; musíme podřídít unijní byrokracii vůli svrchovaných evropských národů; musíme odbourat zavedenou nadvládu korporátní moci nad vůlí občanů; a musíme znovu politizovat pravidla, jimiž se řídí náš jednotný trh a společná měna.

Naší inspirací je Evropa rozumu, svobody, tolerance a představitivosti, Evropa umožněná úplnou transparentností, skutečnou solidaritou a autentickou demokracií. Naší aspirací je:

- **Demokratická Evropa**, v níž má veškerá politická autorita původ ve svrchovaných národech Evropy.
- **Transparentní Evropa**, v níž veškeré rozhodování probíhá pod dohledem jejích občanů.
- **Sjednocená Evropa**, jejíž občané mají se svými evropskými spoluobčany stejná pouta jako se

spoluobčany svých zemí.

- **Realistická Evropa**, která si klade za úkol radikální, avšak dosažitelné demokratické reformy.
- **Decentralizovaná Evropa**, která využívá centrální moc k maximalizaci lokální demokracie.
- **Pluralistická Evropa** regionů, etnik, náboženských vyznání, jazyků a kultur.
- **Egalitářská Evropa**, která oslavuje rozdílnost a ničí všechny formy diskriminace.
- **Kultivovaná Evropa**, která staví na kulturní rozdílnosti svých národů.
- **Sociální Evropa**, která uznává svobodu od vykořisťování jako nezbytný předpoklad skutečné svobody.
- **Produktivní Evropa**, která investicím klade za cíl sdílenou a ekologickou prosperitu.
- **Udržitelná Evropa**, která si nežije nad poměry planety.
- **Ekologická Evropa**, která je zapojena do skutečné a celosvětové ekologické transformace.
- **Tvořivá Evropa**, která dává svobodu inovačním silám představitosti svých občanů.
- **Technologická Evropa**, která nutí nové technologie sloužit solidaritě.
- **Historicky vědomá Evropa**, která usiluje o světlou budoucnost, aniž by se skrývala před svou minulostí.
- **Internacionalistická Evropa**, která jedná s lidmi mimo Evropu jako s účely o sobě.
- **Mírová Evropa**, která zmiňuje napětí v sousedních zemích i jinde ve světě.
- **Otevřená Evropa**, která je přístupná myšlenkám, lidem i inspiracím z celého světa a považuje ploty a hranice za známky slabosti a zdroje nejistoty.
- **Osvobozená Evropa**, v níž privilegovanost, předsudečnost, strádání a hrozba násilí mizejí a Evropané se mohou rodit do menšího počtu stereotypních rolí, těšit se rovným šancím na rozvoj svého potenciálu a mít svobodu vybrat si z většího množství partnerů v životě, práci i společnosti.

Carpe DiEM25

Seznam signatářů:

Julian Assange, Wikileaks, velvyslanectví Ekvádoru v Londýně
Renata Avila, Courage Foundation, Guatemala
Walter Baier, Transform! Network, Rakousko
Filip Balunović, politolog, Srbsko
Julien Bayou, EELV, aktivista, Francie
Franco „Bifo“ Berardi, filosof, Itálie
Boris Buden, veřejný intelektuál/aktivista, Rakousko/Chorvatsko
Daphne Büllsbach, European Alternatives, Německo
Teodor Celakoski, Právo na město – Záhřeb, Chorvatsko
Eduard Chmelár, historik, lídr sociálně-ekologického hnutí SEN, Slovensko
Georg Diez, spisovatel, Der Spiegel, Německo
Brian Eno, skladatel/hudebník, Spojené království
Michel Feher, filosof, vydavatel Zone Books, NY, prezident Cete France-là, Paris, Francie
Dániel Fehér, Unconditional Basic Income Europe, Belgie
Jaroslav Fiala, šéfredaktor A2larm, Česká republika
James K. Galbraith, University of Texas, USA

Susan George, Transnational Institute, Spojené království
Arthur Gibson, University of Cambridge, Spojené království
Boris Groys, badatel na HfG/ZKM Karlsruhe, Germany, profesor na New York University, Německo
Shaun Hargeaves-Heap, King's College, Spojené království
Silke Helfrich, Commons Strategies Group, Německo
Srećko Horvat, filosof, Chorvatsko
Vedran Horvat, Institut pro politickou ekologii, Chorvatsko
Hjalmar Jorge Joffre-Eichhorn, Afghanistan Human Rights and Democracy Organization (AHRDO), Německo/Bolívie
Giorgi Khasaia, básník/umělec, Gruzie
Giorgi Maisuradze, filosof, Gruzie
Christian Marazzi, ekonom, Scuola Universitaria della Svizzera Italiana, Švýcarsko
Lorenzo Marsili, European Alternatives, Itálie
Doreen Massey, akademička/aktivistka, Spojené království
Sandro Mezzadra, filosof/euronómád, Itálie
Toni Negri, filosof/euronómád, Itálie
Andrej Nikolaidis, spisovatel, Černá Hora
István Szilárd Pap, Kettős Mércé, Maďarsko
Borka Pavićević, Centrum pro kulturní dekontaminaci, Srbsko
Daniela Platsch, Der Wandel, Rakousko
Zoltán Pogácsa, ekonom, Západomaďarská Univerzita, Maďarsko
Angela Richter, divadelní režisérka, Německo
Daniel Richter, malíř, Německo
Artan Sadiku, Solidarnost/Hnutí Solidarita, Makedonie
Saskia Sassen, Columbia University, USA
Gianluca Solera, spisovatel/aktivista, Itálie
Boaventura Sousa Santos, Univerzita v Coimbre, Portugalsko
Lyndsey Stonebridge, University of East Anglia, Spojené království
Alexandra Strickner, Attac, Rakousko
Rui Tavares, bývalý poslanec Evropského parlamentu, Evropští zelení, Portugalsko
Astra Taylor, aktivistka/spisovatelka/filmařka
Tomislav Tomašević, Institut pro politickou ekologii, Chorvatsko
Margarita Tsomou, autorka/vydavatelka, Německo/Řecko
Biljana Vankovska, Univerzita ve Skopje, Makedonie
Mitja Velikonja, Univerzita v Lublani, Slovinsko
Hillary Wainwright, Transnational Institute/Red Pepper, Spojené království
Krystian Woznicki, novinář, Německo
Raul Zelik, spisovatel, Německo
Jasmila Žbanić, filmová režisérka, Bosna a Hercegovina
Slavoj Žižek, Birkbeck College, University of London, Slovinsko
Fintan O'Toole, novinář, Irsko

Z anglického originálu publikovaného na webu DiEM25.org přeložil **Pavel Siostrzonek**.

Publikováno na A2larm zde: <http://a2larm.cz/2016/02/manifest-za-demokratizaci-evropy/>